

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา
โดยใช้วิธีสอนแบบตรงกับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์

**A Comparison of Learning Achievement in English Reading Comprehension
of Secondary Grade one at Mattayomsiriwanwari 2 Songkhla School
through Direct Method and Grammar Translation Method**

อาทิตยา พันธชนะ*

กรรมการที่ปรึกษา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บันลือ ถิ่นพังงา
2. รองศาสตราจารย์ยาใจ โรจนวงศ์ชัย

บทคัดย่อ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา โดยใช้วิธีสอนแบบตรงกับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 80 คน สุ่มแยกเป็นกลุ่ม ใช้วิธีสอนแบบตรง จำนวน 40 คน ใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ จำนวน 40 คน โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design กลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 เวลาที่ใช้ในการทดลอง กลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบที (t-test)

*นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน รุ่น 44G3191

ผลการวิจัยสรุปว่า

1. คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ไม่แตกต่างกัน
2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ตีความ และขยายความของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ระหว่างกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำแตกต่างกัน
5. คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Abstract

The aims of this research were to study and compare the learning achievement in English reading comprehension of secondary grade one at Mattayomsiriwanwari 2 Songkhla School through Direct Method and Grammar Translation Method.

The sample used in this study was 80 secondary grade one students in the second semester of the 2004 academic year at Mattayomsiriwanwari 2 Songkhla School. The sample was randomized and divided into the first experimental and the second experimental groups with 40 students in each. The randomized control group pretest – posttest design was used, with the first experimental group being taught through Direct Method and the second one through Grammar Translation Method. Both groups were taught for twelve 50 - minute periods with the same content.

The instrument was an English reading comprehension test covering translation, interpretation and explanation. The t – test was used to analyze the data.

The results of the study indicated the following.

1. The scores of achievement in English reading comprehension before experiment of the first and the second experimental groups were not significantly different at the .05 level.

2. The scores of achievement in English reading comprehension after experiment of the first and the second experimental groups were higher than those before experiment at the .05 level of statistical significance.

3. The scores of achievement in English reading comprehension : translation, interpretation and explanation of the first experimental group and those of the second experimental group were significantly different at the .05 level.

4. The average scores of achievement in English reading comprehension : translation, interpretation and explanation of the first experimental group and those of the second experimental group in forms of high, middle and low groups were different.

5. The scores of achievement in English reading comprehension after experiment of the first experimental group and those of the second experimental group were significantly different at the .05 level.

คำสำคัญ : 1. วิธีสอนแบบตรง 2. วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์

ความนำ

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพที่จะแข่งขันในเวทีโลก การจัดการเรียนการสอนในยุคข้อมูลข่าวสาร ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษย่อมมีโอกาสในการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถจัดทำรายวิชาเลือกที่มีความเข้มข้นให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงต้องเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสารในห้องเรียน ผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมให้มีความเหมาะสม เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนโดยจัดกิจกรรมในลักษณะของการบูรณาการซึ่งกันและกัน โดยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน แต่การที่จะสอนทักษะทั้ง 4 ในขณะเดียวกันกระทำได้ยาก และมักไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากภาษามีลักษณะของการพัฒนาการเป็นขั้นตอนตามธรรมชาติ การพัฒนาทักษะทางภาษาที่

สำคัญ คือ การพัฒนาทักษะการฟัง และทักษะการอ่าน โดยผู้สอนเริ่มพัฒนาทักษะการอ่านก่อน แล้วจึงเชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนให้พัฒนาทักษะอื่น ๆ ไปพร้อม ๆ กัน

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญมากในชีวิตประจำวัน ซึ่งสามารถนำมาเชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะอื่น ๆ ได้ง่าย เพราะผู้อ่านย่อมดึงข้อมูลของสิ่งที่อ่านออกมาเพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร โดยเฉพาะการอ่านเพื่อความเข้าใจเนื่องจากการอ่านที่ก่อให้เกิดการสื่อสารได้อย่างมีความหมาย ผู้อ่านต้องแปลความ ตีความ และขยายความของบทอ่านได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ จะเห็นได้ว่า นักวิชาการ นักการศึกษา นักปราชญ์ หรือผู้ที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานต่าง ๆ ล้วนมีพื้นฐานมาจากการอ่านแทบทั้งสิ้น แต่เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ซับซ้อนและต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นอย่างดีจึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนจากการเรียนในห้องเรียน จากผู้สอนจนชำนาญก่อน จึงไปฝึกเพิ่มเติมนอกห้องเรียน การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศควรเน้นที่ทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่ใช้มากและจำเป็น ดังนั้นการสอนอ่านควรสอนให้นักเรียนมีความสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจกับสิ่งพิมพ์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ปรากฏจริงในชีวิตประจำวัน มีแบบฝึกหัดให้นักเรียนใช้ภาษาโดยอัตโนมัติและจัดกิจกรรมทางภาษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา เพื่อติดต่อสื่อสารในสถานการณ์จริง และกิจกรรมต้องมีสภาพการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ถึงแม้ว่าทักษะการอ่านจะมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่จากผลการวิจัยต่าง ๆ พบว่า ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ สาเหตุเนื่องมาจากผู้สอนใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมทำให้การอ่านของนักเรียนล้มเหลว และการสอนไม่ได้ให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างแท้จริง เนื่องจากผู้สอนจะเน้นไปในด้านการแปล เน้นความจำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์ ซึ่งไม่ส่งเสริมทักษะการคิด ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจในการอ่าน ไม่สามารถสรุปองค์ความรู้จากการอ่านให้ออกมาเป็นคำพูดหรือตัวอักษรได้ ประกอบกับผู้สอนไม่ได้สอนให้นักเรียนฝึกฝนกระบวนการอ่านอย่างแท้จริง แต่จะสอนโดยวิธีแปลเป็นภาษาไทย แทนที่จะให้นักเรียนทำความเข้าใจโดยใช้ภาษาอังกฤษ และที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ทักษะการอ่านต้องอาศัยประสบการณ์ ความรู้เดิม ประสบการณ์ในการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อม และกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งมีอิทธิพลที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพอใจในการเรียน โดยผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความถนัดในการเรียน และต้องให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดไม่ควรใช้ภาษาไทย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำวิธีสอนแบบตรงกับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา ว่าวิธีไหนจะมีความเหมาะสมกับบริบทของนักเรียนมากกว่ากัน และจะนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการปรับปรุงการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา ที่ได้รับการสอนแบบตรง (Direct Method) กับการสอนแบบแปลและไวยากรณ์ (Grammar Translation Method)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา ที่ได้รับการสอนแบบตรงกับการสอนแบบแปลและไวยากรณ์

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 6 ห้องเรียน รวม 253 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน รวม 80 คน ซึ่งมีความสามารถต่างกัน คัดเลือกมาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับสลากแล้วจับสลากแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 อีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 2

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองสอนกับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม เป็นเนื้อหาเดียวกันที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาจากหนังสือเรียน วารสาร สิ่งพิมพ์ ซึ่งมีความยากง่ายระดับเดียวกันกับบทอ่านของหนังสือประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อ 31101 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 เรื่อง คือ เรื่อง The elephant, Fast food และ The weather ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

4, การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม มีการสอบก่อนและหลังโดยการสุ่ม (Randomization Control Group Pretest – Posttest Design) ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

4.1 ทดสอบนักเรียนทั้งหมด 253 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจด้านการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบและนำมาหาค่า IOC

4.2 กัดเลือกนักเรียนมา 2 ห้องเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลาก

4.3 จับสลากนักเรียนแต่ละห้องเลือกกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยกลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ใช้วิธีสอนแบบตรง และกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มทดลองที่ 2 ใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผู้วิจัยสรุปว่าน่าจะมาจากประเด็นต่อไปนี้

1. ความเคยชินของผู้สอนในการใช้ภาษาไทยสอนภาษาอังกฤษ นักเรียนจะเคยชินต่อการใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ และเมื่อมาใช้วิธีสอนแบบตรงทำให้นักเรียนเห็นว่ายากและไม่มีความพร้อมที่จะทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน เนื่องจากความรู้ทางภาษาและประสบการณ์พื้นฐานเกี่ยวกับทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนได้เรียนรู้จากวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์จากผู้สอนมาก่อน และผลจากการฝึกทักษะดังกล่าวมาอย่างเพียงพอ ทำให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านและสามารถทำความเข้าใจในบทอ่านได้ดีกว่าวิธีสอนแบบตรง

2. ผู้สอนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา จึงทำให้ไม่กล้าพูดเพราะเกรงว่าจะผิดจึงใช้ภาษาไทยในการสอนเป็นส่วนมาก

3. บรรยากาศและสื่อการเรียนการสอนไม่เอื้อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ภาษาอังกฤษเท่าที่ควร

4. ผู้สอนไม่ค่อยมีโอกาสนในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอนใหม่ ๆ อย่างทั่วถึง จึงยังใช้วิธีการสอนแบบเดิม ๆ

5. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนจำคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคไวยากรณ์ ซึ่งนักเรียนไม่สามารถนำไปใช้ได้ นักเรียนจะจำเฉพาะที่ครูสอนเท่านั้น

6. ผู้สอนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษกับนักเรียนตลอดเวลาที่เรียนทำให้เกิดความลำบากใจในการใช้จึงหันมาใช้ภาษาไทย ซึ่งสะดวกต่อการอธิบาย

7. ในการสอนภาษาอังกฤษผู้สอนมักจะเป็นผู้พูดมากกว่านักเรียน ทำให้นักเรียนไม่ได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างเต็มที่

8. นักเรียนมีพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษไม่ดี จากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยพบว่านักเรียนที่เข้ามาเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคน มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน โดยสังเกตจากผลการสอบ National Test ผู้สอนจึงต้องใช้เวลาในการสอนปรับพื้นฐานเพื่อให้ใกล้เคียงกับนักเรียนคนอื่น ๆ โดยใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์

9. บริบทของโรงเรียนไม่เอื้อในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร นักเรียนเรียนเพราะหลักสูตรกำหนดให้เรียนไม่ได้เรียนเพราะความจำเป็นที่จะต้องนำไปใช้จริง ประกอบกับนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ และขาดแรงจูงใจในการเรียน

10. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบายต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ยาก เพราะนักเรียนต้องฝึกเพื่อให้เกิดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน แต่เมื่ออยู่ในห้องเรียนนักเรียนไม่มีโอกาสได้สัมผัสกับภาษาอังกฤษเลย จึงหันมาใช้ภาษาไทยเพราะคิดว่าสะดวกและเรียนรู้ได้ง่าย

การวิจัยครั้งนี้มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ไม่แตกต่างกัน นั่นคือก่อนเรียนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับเดียวกัน

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 สูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ กลุ่มทดลองที่ 2 ได้คะแนนเฉลี่ยรายทักษะสูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 และเมื่อพิจารณารายทักษะแล้ว ทักษะการแปลความเป็นทักษะที่นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มทำคะแนนได้ใกล้เคียงกัน รองลงมา คือ ทักษะการขยายความ ส่วนทักษะการตีความนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ทำได้ดีที่สุด นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ทำได้น้อยที่สุด จึงกล่าวได้ว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 ทุกทักษะ

4. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ระหว่างกลุ่มสูง

กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำแตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยรวมของกลุ่มทดลองที่ 1 ทุกทักษะไม่ผ่านเกณฑ์ ครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม (15 คะแนน) แต่ถ้าพิจารณาเป็นรายกลุ่มนักเรียนกลุ่มสูงจะผ่านทุกทักษะ นักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำจะไม่ผ่านทุกทักษะ ส่วนค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มทดลองที่ 2 ทักษะการขยายความไม่ผ่าน แต่ถ้าพิจารณาเป็นรายกลุ่ม นักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มปานกลาง จะผ่านทุกทักษะ ส่วนนักเรียนกลุ่มต่ำ จะไม่ผ่านทุกทักษะ

5. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกัน นั่นคือนักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์มากกว่าวิธีสอนแบบตรง

การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ดีความ และขยายความของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา โดยใช้วิธีสอนแบบตรงกับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ทั้งกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีสอนแบบตรงทุกทักษะ เนื่องจากนักเรียนยังเคยชินกับการสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ตั้งแต่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ต้น ประกอบกับผู้สอนยังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ จึงใช้ภาษาเดิมของนักเรียนเพราะสะดวกและใช้ง่าย

ข้อเสนอแนะของการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอแนะการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้

1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา กลุ่มสูงควรใช้วิธีสอนแบบตรง กลุ่มปานกลางถ้าใช้วิธีสอนแบบตรงควรใช้เนื้อหาที่นักเรียนมีความสนใจเป็นพิเศษ ส่วนกลุ่มอ่อนควรใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ไปก่อน แล้วจึงค่อย ๆ ใช้วิธีสอนแบบตรงควบคู่ไป โดยมีให้นักเรียนรู้ตัว

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนควรแยกนักเรียนเป็นกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง กลุ่มต่ำให้ชัดเจน เพื่อจะได้พัฒนานักเรียนให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน

1.3 กิจกรรมที่ให้นักเรียนทำแต่ละครั้ง ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.4 จัดกิจกรรมให้นักเรียนกลุ่มสูง ได้มีส่วนช่วยนักเรียนกลุ่มอ่อน เพื่อสร้างความมั่นใจในการเรียน

1.5 นักเรียนที่ได้รับวิธีสอนแบบตรง มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเข้าใจต่ำกว่าวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ เนื่องจากนักเรียนไม่ชินกับการสอนดังกล่าว ซึ่งการสอนแต่ละวิธีมีทั้งข้อดีและข้อจำกัด ฉะนั้นผู้สอนไม่ควรใช้วิธีใดวิธีหนึ่งแต่ควรนำทั้ง 2 วิธีมาผสมผสานกัน

1.6 จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับระดับความสามารถทางการเรียน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนกับนักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ต้องใช้กิจกรรมเสริมเข้าช่วย

1.7 เนื้อหาที่นำมาให้นักเรียนอ่าน ควรเป็นเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจหรือใกล้ตัวนักเรียน จากการทดลองพบว่านักเรียนมีความสนใจในเนื้อหาเกี่ยวกับ Fast Food, Elephant และ The Weather ตามลำดับ

1.8 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ผู้สอนต้องระลึกเสมอว่าการที่นักเรียนเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้ไม่เหมือนกับภาษาของตน เพราะนักเรียนไม่ได้เรียนตามธรรมชาติ แต่ต้องอาศัยส่วนประกอบอื่น ๆ อันได้แก่ ผู้สอน สื่อการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน แต่การเรียนภาษาของตนเองนักเรียนจะเรียนจากบุคคลแวดล้อม ได้รับการฝึกฝนตลอดเวลา มีผู้พูดให้ฟังเป็นตัวอย่าง เด็กพูดตาม มีผู้แก้ไขอยู่รอบด้าน ทำให้ภาษาซึมซับเข้าไปสู่นักเรียน และสามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เกี่ยวข้อง

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ผู้วิจัยคิดว่าไม่เหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งต้องสัมพันธ์กับภาษาอังกฤษ ฉะนั้นผู้เกี่ยวข้องควรปรับกิจกรรมให้มีความเหมาะสม คือ

2.1 สำหรับผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.1 ในการสอนแต่ละครั้งผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษให้มาก ถ้าเป็นไปได้ไม่ควรใช้ภาษาเดิมของนักเรียน

2.1.2 ผู้สอนควรเอาใจใส่นักเรียนกลุ่มอ่อนเป็นพิเศษ โดยการแนะนำเป็นรายบุคคล หรือใช้การสอนซ่อม และหาทางช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียน

2.1.3 ควรใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อซ่อม/เสริมให้นักเรียนได้พัฒนาตามศักยภาพของตน

2.1.4 จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

2.1.5 จัดทำสื่อ CAI ให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.1.6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเรียนรู้เป็นกลุ่ม โดยมีนักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1

2.1.7 ผู้สอนควรให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง ในการใช้ภาษาอังกฤษบ้าง เพื่อให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ โดยอาจเชิญชาวต่างชาติมาพบกับนักเรียน ในบางโอกาส เช่น การจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และได้ฝึกประสบการณ์ในทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ในลักษณะของการบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้

2.1.8 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้สอนต้องคำนึงปัจจัยต่อไปนี้เป็นสิ่งสำคัญ

- 1) สิ่งแวดล้อม บริบทของประเทศไทยบางแห่งยังไม่คุ้นเคยกับการสอน โดยใช้ภาษาอังกฤษ ควรใช้ภาษาไทยบ้างตามความยากง่ายของสาระการเรียนรู้
- 2) ผู้สอนจะต้องปรับปรุงและพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ โดยการเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง
- 3) นักเรียน ต้องเป็นคนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และมีความพยายามในการฝึกทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่อง
- 4) ทักษะดีของนักเรียนควรสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2.2 สำหรับสถานศึกษา

2.2.1 ควรสนับสนุนให้ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเข้าร่วมอบรม เกี่ยวกับเทคนิค การสอนต่าง ๆ ที่สามารถนำมาประยุกต์ในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละกลุ่ม

2.2.2 ควรสนับสนุนให้ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเข้าอบรมเกี่ยวกับการสร้างสื่อ เทคโนโลยีในการสอนภาษาอังกฤษ

2.2.3 ร่วมกับสถาบันการศึกษาหรือสถาบันการสอนภาษา จัดโครงการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

2.2.4 จัดศูนย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้นักเรียนสามารถค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเอง

2.2.5 สร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเชิญรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมาพูดให้นักเรียนฟัง เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับทราบหรือรู้เห็นว่าผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษ ได้รับความสำเร็จในชีวิตมากกว่าผู้ที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษ ทั้งได้รับการยกย่องจากสังคมด้วย

2.2.6 ควรให้เจ้าของภาษาต่างประเทศมาสอนนักเรียนประจำ โดยสอนอย่างน้อย

สัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง เพื่อให้นักเรียนกล้าแสดงออกและมีความมั่นใจในการใช้ภาษา นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนได้ฝึกทักษะทางภาษากับเจ้าของภาษาอย่างมั่นใจ

ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัยในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัยในอนาคต มีดังนี้

1. ควรมีการนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ เพื่อให้แน่ใจในผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น
2. ควรมีการศึกษาซ้ำกับนักเรียนทั้งระดับชั้น เพื่อให้แน่ใจในผลที่เกิดขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอน ผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนในการพัฒนานักเรียนให้มีประสิทธิภาพและเต็มตามศักยภาพของแต่ละคน
3. ควรศึกษากับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยในระดับต่าง ๆ
4. ควรมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการและคุณลักษณะด้วย เพื่อจะได้ทราบศักยภาพที่แท้จริงของนักเรียนแต่ละคน และได้หาแนวทางในการพัฒนาต่อไป
5. ควรขยายเวลาในการสอนหรือทำวิจัยเป็น 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปีการศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นระยะเวลายาวนานขึ้น และนักเรียนเกิดความชำนาญจากการฝึกทักษะดังกล่าว นอกจากนี้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะอื่น ๆ เพิ่มเติม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียน
6. ควรทำการศึกษาตัวแปรตามอื่น ๆ เช่น การกล้าแสดงออกของนักเรียน ความรับผิดชอบ การทำงานกลุ่ม ความมีวินัย ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นต้น
7. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่านในลักษณะอื่น ๆ ด้วย เช่น การหาใจความสำคัญ การสรุปและการอ้างอิง การจัดลำดับ การหาความหมายของคำศัพท์โดยใช้บริบท เป็นต้น
8. ควรมีการศึกษาการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบอื่น ๆ ด้วย เพื่อจะได้ทราบว่า นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันด้วย
9. ควรมีการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์ จะทำให้นักเรียนได้รับความรู้เท่าเทียมกับนักเรียนคนอื่นในชั้นเรียน ซึ่งอาจจะส่งผลให้คะแนนการประเมินหลังเรียนเพิ่มมากขึ้น
10. ควรขยายผลให้ผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้ทราบผลการวิจัย เพื่อนำไปวางแผนในการทำวิจัยนักเรียนที่รับผิดชอบ

11. ควรจะพัฒนาตนเองในการทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนานักเรียนที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง โดยถือว่าการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน และนำผลจากการวิจัยเสนอต่อเพื่อนร่วมงานในรูปแบบต่าง ๆ ตามโอกาสที่เหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- เกศินี บุรณกิจ. 2534. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์การสอน) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กัยสิทธิ์ เพลรินทร์. 2524. ผลสัมฤทธิ์ของการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน ที่ได้รับการฝึกหัดความหมายศัพท์จากบริบท. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จุไรรัตน์ ลักษณ์ศิริ. 2540. ภาษากับการสื่อสาร. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- ชวนชื่น โชติไสธง. 2541. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อปัญหามลพิษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวคิดวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสังคมศึกษา (STS) กับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชวาล แพร่ตกุล. 2516. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. 2520. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2539. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ณัฐวดี กิจรุ่งเรือง. 2542. การศึกษาเปรียบเทียบแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมือง พุกโกะ ประเทศญี่ปุ่น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพวัลย์ มีแสง. 2532. การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดทิพย์อักษร.
- ธิดา ฤทธากัญ. 2537. ประสิทธิภาพของ K-W-L Plus ที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีบุญญานนท์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- บันลือ พุกกะวัน. 2523. **มิติใหม่ในการสอนอ่าน**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2539. **คู่มือการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์.
- เรวดี หิรัญ. 2540. **สอนอย่างไรดีก็จะอ่านภาษาอังกฤษให้เข้าใจ. แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531. **หลักการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- _____. 2540. **สถิติวิทยาทางการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- _____. **ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร**.
- วาณี ฐาปนวงศ์สานติ. 2530. **เทคนิคการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- ศึกษาศึกษา, กระทรวง. 2521. **ประมวลศัพท์ทางวิชาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองการพิมพ์.
- _____. 2544. **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. 2546. **การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง. 2545. **บทเรียนเล่มเล็กเสริมการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรุณี วิริยะจิตรา. 2532. **การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์.
- Blaton, William E. : Karen D. Wood : and Gray B. Moorman. 1991. "The Role of Purpose in Reading." **The Educational digest**.
- Good , Carter V. 1973. **Dictionary of Education**. 3 rd. ed. New York : McGraw Hill.
- Littlewood, William. 1983. **Communicative Language Teaching : An Introduction**. Cambridge : University Press.
- Nuttall, C. 1996. **Teaching Reading Skills in a Foreign Language**. : Heinemann.
- Smith, Nela B. 1973. **Reading Instruction for Today's Children** . New Jersey : Prentice Hall , Inc.
- White, V. Ronald. 1981. **Communication in the Classroom**. London : Longman Group Ltd.